

ஐஐஐஐஐ புகழ் பெற்ற இயற்பியலாளரான ஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டைன் எழுதிய இந்தக் கட்டுரை, அமெரிக்காவில், மனத் தலி ரிவியூ என்ற பத்திரிகையின் மூதல் இதழில் (மே 1949) வெளியிடப்பட்டது.

ஐஐஐஐஐஐஐஐ, சமீபப் பிரச்சனையில் நிபுணராக இல்லாத ஒருவர் சோசலிசம் குறித்துத் தனது கருத்துக்களை வெளியிடுவது சரிதானா? பல காரணங்களுக்காக அது சரிதான் என்று நான் கருதுகிறேன்.

மூதலில், அறிவியல் கண்ணோட்டத்தில் இந்தக் களேவியைப் பரிசீலிக்கலாம். மூதல் பார்வையில் வானவியலுக்கும் பொருளாதாரவியலுக்கும் அடிப்படையில் முறையியல் வறோபாடுகள் இல்லாதது போலத் தோன்றலாம். இரண்டு துறைகளிலுமே அறிவியலாளர்கள் தாம் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்ட நிகழ்வுகள் தொடர்பான விதிகளைக் கண்டுபிடிக்க முயற்சிக்கின்றனர்.

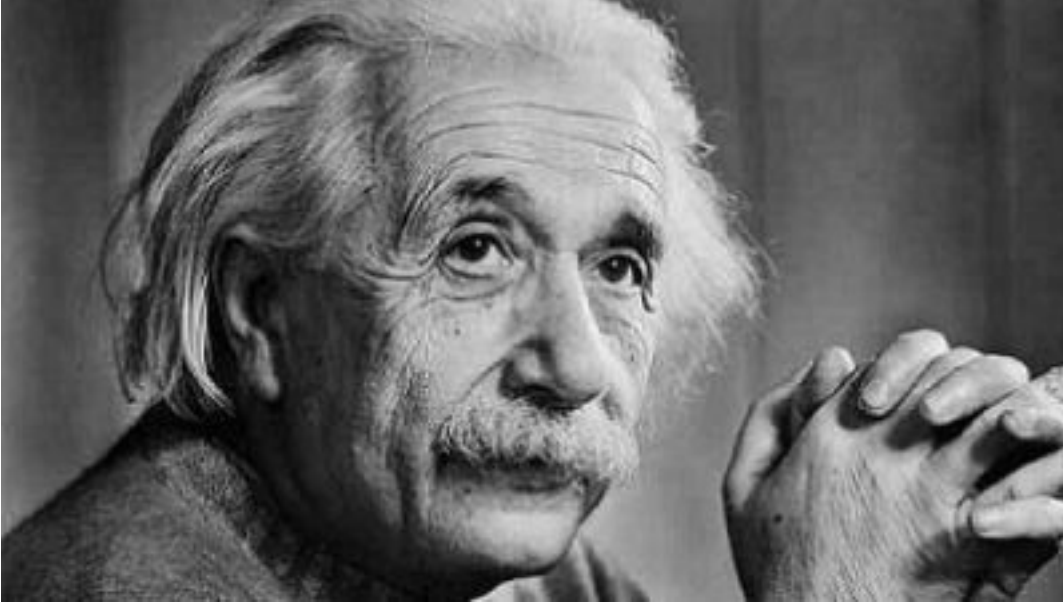
அதன் மூலம் இந்நிகழ்வுகளுக்கிடையேயான உள் உறவுகளை முடிந்த வரகைக்கும் புரிந்து கொள்ள முயற்சிக்கின்றனர். ஆனால், உண்மையில் இரண்டு துறைகளுக்கும் இடையே முறையியல் வறோபாடுகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. தனியாகப் பிரித்து மதிப்பிட முடியாத பல காரணிகள் பொருளாதார நிகழ்வுகளைப் பாதிக்கின்றன என்பதால், பொருளாதாரவியல் துறையில் பொதுவான விதிகளைக் கண்டுபிடிப்பது சிக்கலானதாக உள்ளது.

மேலும், நாகரீகக் காலகட்டம் என்று அழகைக்கப்படும் மனிதகுல வரலாற்றில் திரட்டப்பட்டுள்ள அனுபவங்கள் வறும் பொருளாதாரக் காரணிகளால் மட்டும் பாதிக்கப்பட்டுத் தீர்மானிக்கப்படவில்லை என்பது அனைவரும் அறிந்ததே.

உதாரணமாக, வரலாற்றில் தோன்றிய பரேசுகளில் பெரும்பாலானவை நாடு பிடித்தலை

2 / 11

முடிவா சயெ்து விடக் கட்டாது.



ஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டைன்

சமீப காலமாக மனித சமூகம் ஒரு நெருக்கடியைக் கடந்து சென்று கொண்டிருக்கிறது என்றும் சமீபத்தில் நிலைத்தன்மை மிக மோசமாகச் சிதறடிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் பல காரணங்கள் ஆணித்தரமாக பதிக் கொண்டிருக்கின்றன. இத்தகைய நிலையில் தனிநபர்கள், அவர்கள் சார்ந்திருக்கும் சிறு அல்லது பெரிய குழு தொடர்பாக விட்டேற்றியாக, ஏன்பகை உணர்வோடு இருப்பது ஒரு போக்காக உள்ளது. நான் சொல்வதை விளக்குவதற்கு எனது சொந்த அனுபவம் ஒன்றைக் கூறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

சமீபத்தில் ஒரு புத்திசாலியான, நல்லண்ணம் படைத்த ஒருவரிடம் இன்னொரு போர் மண்டி விடும் அபாயத்தை பற்றிப் பதிக் கொண்டிருந்தேன். அத்தகைய போர் மனிதகுலத்தின் இருத்தலையே கேள்விக்குள்ளாக்கி விடும் என்றும், தசேங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட கட்டமைப்பு ஒன்றுதான் அத்தகைய அபாயத்திலிருந்து நம்மை பாதுகாக்க முடியும் என்றும் எனது கருத்தைத் தெரிவித்தேன். அதைக் கேட்டவாடன், அவர், மிக அமைதியாக, பதட்டமின்றி, மனித இனம் அழிந்து போவதை ஏன் இவ்வளவு தீவிரமாக எதிர்க்கிறீர்கள்? என்று கேட்டார்.

ஒரு நேற்றாண்டுக்கு முன்பு கட்டிப் பி ஒரு கருத்தை இவ்வளவு எளிதாக யாரும் சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள் என்பது உறுதி. தனக்குள் ஒரு சமநிலையை வந்தடைவதற்குப் போராடித் தோற்றுப் போய், இனிமேலும் வறெறி பெறுவோம் என்ற

நம்பிக்கையை மூற்றிலும் இழந்து விட்ட ஒரு மனிதரின் கருத்து அது. இன்று பலரையும் பீடித்துள்ள வலிமிகுந்த தனிமையின், ஒதுக்கி வைப்பின் வலிப்பாடும் அது. இதற்கு என்ன காரணம்? இதிலிருந்து விடுபட ஏதாவது வழி இருக்கிறதா?

இப்படிப்பட்ட களேவிகளை கடைபிடித்து எளிது. ஆனால், குறிப்பிடத்தக்க அளவு உறுதியுடன் அவற்றுக்கு விடை சொல்வது கடினமானது. இருப்பினும், என்னால் முடிந்த அளவு இந்த களேவிகளுக்குப் புதிய சொல்ல நான் முயற்சிக்கிறேன். நமது உணர்ச்சிகளும், தடேல்களும் பல நேரங்களில் மூரணப்பட்டவையாகவும் தனிவற்றவையாகவும் இருக்கின்றன என்பதையும், எளிதான, எளிமையான சமீபத்திரங்களாக அவற்றை வலிப்படுத்த முடியாது என்பதையும் தெரிந்தே நான் இந்த முயற்சியில் இறங்குகிறேன்.

ஒரு மனிதர் ஒரு நேரத்தில் தனித்த பிறவியாகவும், சமீகப் பிறவியாகவும் இருக்கிறார். தனித்த பிறவியாக தனது வாழ்வையும், தனக்கு மிகவும் நெருக்கமானவர்களின் வாழ்வையும் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும், தனது தனிப்பட்ட விருப்பங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ளவும், தனது உள்ளார்ந்த திறமைகளை வளர்த்துக் கொள்ளவும் முயற்சிக்கிறார். சமீகப் பிறவியாக, தனது சக மனிதர்களின் அங்கீகாரத்தையும், அன்பையும் பெற முயற்சிக்கிறார்; அவர்களது மகிழ்ச்சிகளில் பங்கெடுக்க விளையுமா; அவர்களது துயரங்கள்க்கு ஆறுதல் சொல்கிறார்; அவர்களது வாழ்க்கை நிலையை மேம்படுத்த முயற்சிக்கிறார்.

பலவகைப்பட்ட, பல நேரங்களில் ஒன்றோடொன்று மூரணப்படும் இத்தகைய முயற்சிகள் தான் ஒரு மனிதரின் தனிச்சிறப்பான தன்மையைத் தீர்மானிக்கின்றன. ஒரு மனிதரின் வாழ்வில் அவற்றின் குறிப்பிட்ட சரேக்கை, அவர் தனது உள்மன சமநிலையைப் பராமரித்து சமீகத்தின் நலனுக்கு பங்களிக்க முடியுமா என்பதைத் தீர்மானிக்கின்றது.

இந்த இரண்டு உந்துதல்களின் ஒப்பீட்டில் வலிமைகள் மரபு வழியில் தீர்மானிக்கப்படுவதற்கான சாதாரண இயல்பும், ஆனால், இறுதியாக வலிப்பாடும் ஒரு மனிதரின் ஆளுமை அவர் வளரந்த சமூகமாலும், வளரந்த சமீகத்தின் கட்டமைப்பாலும், அச்சமீகத்தின் பாரம்பரியங்களாலும், குறிப்பிட்ட வகையிலான நடத்தைகள் பற்றிய அச்சமீகத்தின் மதிப்பீடுகளாலும் தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

ஒரு தனி மனிதரைப் பொறுத்தவரை “சமீகம்” என்ற கருத்தாகக் கம், சமகால மனிதர்களிடமும், மூந்தையை தலைமுறை மனிதர்களிடமும் அவருக்கு இருக்கும் நேரடி, மறைமுக உறவுகளின் தொகுப்பைக் குறிக்கிறது. ஒரு தனிமனிதர் தானாகவே

சிந்திக்கவும், உணர்வும், முயற்சிக்கவும், வலையைச் செய்வதும் முடிகிறது; ஆனால், உடலுரி தியாகவும், அறிவுரி தியாகவும், உணர்ச்சுரி தியாகவும் சமீகத்தை அவர் பெருமளவு சார்ந்திருப்பதால், சமீகம் என்ற சட்டகத்துக்கு வளியில் ஒரு மனிதரைப் பற்றிச் சிந்திப்பதோ, புரிந்து கொள்வதோ, சாத்தியமற்றதாகிறது.

“சமீகம்” தான் மனிதருக்கு உணர்வு, உட்கைகள், வீட்டுப்போன்ற அத்தியாவசிய தேவைகளையும், வலையைச் செய்வதற்கான கருவிகளையும், மொழியையும் சிந்தனை வடிவங்களையும் சிந்தனையின் பெரும்பகுதி உள்ளடக்கத்தையும் வழங்குகிறது. “சமீகம்” என்ற சிறு சொல்லின் பின் மறைந்திருக்கும் கடந்த காலத்தையும், சமகாலத்தையும் சேர்ந்த கோடிக் கணக்கான மனிதர்களின் உழைப்பின் மலமும், சாதனைகளின் மலமும் தான் ஒரு மனிதரது வாழ்க்கை சாத்தியமாகக் கட்டுகிறது.

எனவே, சமீகத்தின் மீது தனிநபரின் சார்பு இயற்கையதார்த்தமாக உள்ளது. எப்படி என்றும் புகளையும், தனீக்களையும் அவற்றின் சமீகத்திலிருந்து பிரிக்க முடியாதோ அது போல மனிதருக்கும் சமீகம் ஒரு பிரிக்க முடியாத அம்சமாக உள்ளது. என்றும் புகளின், தனீக்களின் வாழ்க்கையின் சின்னஞ்சிறு விபரங்கள் கட்ட, மாற்ற முடியாத, பாரம்பரியமாகப் பெறப்பட்ட உள்ளுணர்வுகளால் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. ஆனால், மனிதர்களின் சமீக வடிவமைப்புகளும், அவர்களது கிடையையோன உறவுகளும் மாறக்கூடியவையாகவும், மாற்றத்துக்குட்பட்டவையாகவும் உள்ளன.

மனிதர்களின் நனைவாத் திறன், புதிய சேர்க்கைகளை படகைக்கும் திறன், மொழி வழி தகவல் பரிமாற்றம் ஆகியவை உயிரியல் அவசியங்களால் கட்டுப்படுத்தப்படாத முன்னேற்றங்களாகச் சாத்தியமாகியிருக்கின்றன. அந்த முன்னேற்றங்கள் பாரம்பரியங்கள், நிறுவனங்கள், அமைப்புகள் போன்றவற்றிலும் இலக்கியத்திலும், அறிவியல், தொழில்நுட்ப சாதனைகளிலும், கலைப்படைப்புகளிலும் வளியப்படுகின்றன. ஒரு மனிதர் குறிப்பிட்ட வகையில் தனது சொந்த நடத்தையைக் கட்டுப்படுத்த முடிவதையும், அவரது உணர்வுபூர்வமான சிந்தனையும், விருப்பங்களும் அதில் பங்களிப்பு செய்வதையும் இது விளக்குகிறது.

ஒரு மனிதர் பிறக்கும்போதே மரபுரி தியாக ஒரு உடற்கட்டமைப்பைப் பெறுகிறார். மனித இனத்தின் இயல்பான இயற்கை உந்துதல்கள் உள்ளிட்ட அந்தக் கட்டமைப்பு நிலையானது, மாற்ற முடியாதது என்றே நாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதற்கு மேல், தன் வாழ்நாள் முழுவதும், தகவல் தொடர்பு மலமும் பிற வகை தாக்கங்களின் மலமும் சமீகத்திலிருந்து ஒரு கலாச்சார கட்டமைப்பை அவர் வரித்துக் கொள்கிறார். காலப்போக்கில் மாற்றப்படக்கூடிய இந்தக் கலாச்சார கட்டமைப்புகள்தான் ஒரு தனிநபருக்கும் சமீகத்துக்கும் இடையையான உறவை முதன்மையாகத் தீர்மானிக்கிறது.

மானுடவியலின் புராதன சமீகங்கள் பற்றிய ஒப்பீட்டு ஆய்வுகள் மீலம் நிலவும் கலாச்சார வடிவங்களைப் பொறுத்தும் சமீகத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் அமைப்புகளின் தன்மையைப் பொறுத்தும் மனிதர்களின் சமீக நடத்தை பெருமளவு வேறுபடலாம் என்று தெரிய வருகிறது. மனித குலத்தின் நிலையை மீட்டுத்த மயற்சித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் இதில்தான் நம்பிக்கைவைக்க வேண்டும். உயிரியல் கட்டமைப்பின் காரணமாக ஒருவரை ஒருவர் அழித்துக் கொள்வதோ, கருமரமான, சூயமாகச் சூழத்தப்பட்டதுக் கொண்ட விதியின் தயவில் வாழ்வதோ மனித குலத்தின் விதி இல்லலை.

மனித வாழ்க்கையை அதிகபட்ச நிறைவளிக்கக் கட்டியதாக மாற்றுவதற்கு சமீகத்தின் கட்டமைப்பையும், மனிதரின் கலாச்சார கண்ணோட்டத்தையும் எப்படி மாற்ற வேண்டும்? சில நிலைமைகள் நம்மால் மாற்றியமைக்கப்பட முடியாதவை என்ற உண்மையை நாம் எப்போதும் மனதில் வைத்திருக்க வேண்டும். முன்பு கருப்பிட்டது போல மனிதரின் உயிரியல் இயல்புகள் நமது நடமாற்றத்தைப் பொறுத்தவரை மாற்றப்பட முடியாதவை.

மேலும், கடந்த சில நூற்றாண்டுகளில் தொழில்நுட்பங்களும், மக்கள் தொகை பெருக்கமும் உருவாக்கியுள்ள நிலைமைகளை இல்லாமல் செய்து விட முடியாது. மக்களின் தொடர்ந்த இருத்தலுக்கு இன்றியமையாத பொருட்களுடன் கட்டிய, ஒப்பீட்டளவில் மக்கள் நெருக்கம் அதிகமான பகுதிகளுக்கு, பெருமளவு உழைப்புப் பிரிவினையுடன் கட்டிய மையப்படுத்தப்பட்ட உற்பத்திப் பொறியமைவு இன்றியமையாதது. தனிநபர்களும், ஒப்பீட்டளவில் சிறு குழுக்களும் தமது தேவைகளைத் தாமதே நிறைவு செய்து கொள்ளும் வாழ்க்கை நிறைத்துப் பார்க்கும் போது சொர்க்கமாக இனிதாலும், அது இனிமலே திரும்பி வரப் போவதில்லை. மாறாக, இப்போது மனிதகுலம் இந்த பீமிக் கோளம் தழுவிய உற்பத்தி, நுகர்வு சமீகமாக உள்ளது என்று சொல்வது மிகையாகாது.

நமது காலத்தின் நெருக்கடியின் சாராம்சம் என்ன என்று சூருக்கமாக சூட்டிக் காட்ட வேண்டிய கட்டத்துக்கு நான் வந்திருக்கிறேன். தனிமனிதர் சமீகத்துடன் கொண்டிருக்கும் உறவைப் பற்றியது அது. சமீகத்தின் மீது தனது சார்பை மனிதர் முன்னெப்போதையும் விட அதிகமாக உணர்ந்திருக்கிறார். ஆனால், இந்தச் சார்பை ஒரு நேர்மறையான சொத்தாக உணராமல், ஒரு உயிரோட்டமான பிணைப்பாக உணராமல், தன்னையே பாதுகாக்கும் சக்தியாக உணராமல், தனது இயற்கை உரிமைகளுக்கும், தனது பொருளாதார இருத்தலுக்கும் அச்சுறுத்தலாக அவர் பார்க்கிறார்.

மேலும், சமீகத்தில் அவர் வகைக்கப்பட்டிருக்கும் இடம், அவரது உயிரியல் கட்டமைப்பில் உள்ளார்ந்து இருக்கும் தான் என்ற தன்முனைப்பு போக்கைத் தீவிரப்படுத்துகிறது. இயல்பாகவே பலவீனமாக இருக்கும் சமீக போக்குகளை,

மலேமும் மலேமும் பலவீனப்படுத்துகிறது. சமீபத்தில் ஓவ்வொரு நிலையில் இருக்கும் மனிதர்களும் இந்தச் சீரழிவு நிகழ்முறையால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். தமது சொந்த அகந்தையில் சிறைபிடிக்கப்பட்டுள்ள அவர்கள் பாதுகாப்பற்றும், தனிமையாகவும் உணர்கிறார்கள்; ஒரு வகை அப்பாவித்தனமான, எளிமையான, பகட்டற்ற வாழ்வின் மகிழ்ச்சியை இழக்கிறார்கள். சமீபத்துக்குத் தன்னையே அர்ப்பணித்துக் கொள்வதன் மூலமாகவே குறுகிய, அபாயங்கள் நிரம்பிய தனது வாழ்க்கையின் உண்மையான பொருளை ஒரு மனிதர் கண்டு கொள்ள முடியும்.

இன்று நிலவும் மூதலாசித்துவ சமீபத்தில் பொருளாதார அராஜகம்தான் தீங்குகளின் உண்மையான மூலம் என்பது எனது கருத்து. பெரும் எண்ணிக்கையிலான உற்பத்தியாளர்கள் ஒருவரிடமிருந்து ஒருவர் அவர்களது உழைப்பின் பலன்களை பறித்துக் கொள்ள தொடர்ந்து முயற்சிப்பதன் நாம் காண்கிறோம். அவ்வாறு பறித்துக் கொள்வது வன்முறையின் மூலம் நடக்கவில்லை, சட்டரீதியாக நிறுவப்பட்ட விதிகளைக் கவனமாகக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலமே நடக்கிறது. இதனைப் பற்றி பசேம் போது, உற்பத்தி சாதனங்கள் – அதாவது, நுகர்வோர் பொருட்களையும், கட்டுதல் எந்திர சாதனங்களையும் உற்பத்தி செய்வதற்கான ஓட்டு மொத்த உற்பத்தித் திறன் – சட்டப்படியாகவும், நடமுறையிலும் தனியார் சொத்தாக உள்ளன என்பதை நினைவில் வைத்திருக்க வேண்டும்.

விளக்குவதற்கு எளிமையாக இருக்கும் வகையில் பின்வரும் விவாதத்தில், உற்பத்தி சாதனங்களின் உடமையில் பங்கு இல்லாத அனைவரையும் தொழிலாளர்கள் என்று நான் குறிப்பிடுகிறேன். அந்தச் சொல் வழக்கமாக இந்தப் பொருளில் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை.

உற்பத்திச் சாதனங்களைச் சொந்தமாக வைத்திருப்பவர், தொழிலாளரின் உழைப்புச் சக்தியை வாங்கும் நிலையில் இருக்கிறார். உழைப்புச் சாதனங்களைப் பயன்படுத்தி தொழிலாளர் உற்பத்தி செய்யும் புதிய பொருட்கள் மூதலாளியின் சொத்தாக மாறி விடுகின்றன. இந்த நிகழ்முறையின் சாராம்சமான விஷயம் என்னவென்றால் தொழிலாளர் உற்பத்தி செய்வதற்கும், அவர் பெறும் ஊதியத்துக்கும் இடையேயான உறவுதான். இரண்டுமே உண்மையான மதிப்பின் அலகுகளில் அளவிடப்படுகின்றன.

உழைப்பு ஒப்பந்தம், சூதந்திரமானதாக இருந்தாலும் தொழிலாளருக்குக் கிடக்கவும் வருமானம் அவர் உற்பத்தி செய்யும் பொருட்களின் உண்மை மதிப்பால் தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை; மாறாக, அவரது குறைந்தபட்ச தேவைகளாலும், மூதலாளிகளின் உழைப்புச் சக்திக் கான தேவையை நிறைவு செய்யப் போட்டி போடும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையாலும் தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. கோட்பாட்டில் கட்டத் தொழிலாளருக்கான ஊதியம், அவர் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருளின் மதிப்பால் தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை என்பதைப் புரிந்து கொள்ள

வணேட்டும்.

தனியார் மஹதனம் ஒரு சிலரிடம் குவியும் போக்கு காணப்படுகிறது. ஒரு பக்கம் முதலாளிகளாக கிடையையோன போட்டி, இன்னொரு பக்கம் தொழிலநுட்ப முன்னேற்றமும், அதிகரிக்கும் உழைப்புப் பிரிவினையும் சிறு உற்பத்திக் கட்டடங்களை அழித்து விட்டுப் பெரும் தொழிற்சாலைகள் உருவாவதை ஊக்குவிப்பது இதற்குக் காரணமாகின்றன. இந்த வளர்ச்சிகளின் விளைவாக ஜனநாயகரீதியில் அமைப்பாக்கப்பட்ட அரசியல் சமீகத்தால் கட்டக் கட்டுப்படுத்த முடியாத தனியார் மஹதன சிறு கும்பலின் சர்வாதிகாரம் தோன்றுகிறது.

சட்டமியற்றும் அவைகளின் உறுப்பினர்கள் அரசியல் கட்சிகளால் தரேந்தெடுக்கப்படுகின்றனர்; தனியார் முதலாளிகள் அவர்களுக்குப் பெருமளவு நிதி உதவி அளித்து அவர்கள் மீது தாக்கம் செலுத்துகின்றனர்; இதன் மூலம் அனாதைத் து நடமைமுறை விஷயங்களைப் பொறுத்தவரையில் வாக்காளர்களையச் சட்டமியற்றும் அவையிலிருந்து பிரித்து வதைத்து விடுகின்றனர். இதன் விளைவு என்னவென்றால், மக்களின் பிரதிநிதிகள், மக்கள் தொகையின் நலிவுற்ற பிரிவினரின் நலன்களைப் போதுமான அளவு பாதுகாப்பதில்லை.

மேலும், தனியார் முதலாளிகள் நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் தகவல் தொடர்பின் முக்கியமான ஊடகங்களான பத்திரிகைகள், வானொலி, கல்வி போன்றவற்றைக் கட்டுப்படுத்துகின்றனர். எனவே, ஒரு தனிப்பட்ட குடிமகன் புறநிலையைச் சரியாக புரிந்துகொண்டு முடிவு எடுப்பதும் தனது அரசியல் உரிமைகளை அறிவுபூர்வமாகப் பயன்படுத்துவதும் பெரும்பாலான நேரங்களில் மிகக் கடினமாகவோ, அல்லது சாத்தியமற்றதாகவோ உள்ளது.

மஹதனத்தில் தனியுடமை என்ன அடிப்படையிலான பொருளாதாரத்தில் நிலவும் நிலைமை இரண்டு முக்கிய கோட்பாடுகளை கொண்டிருக்கிறது : முதலில், உற்பத்திச் சாதனங்கள் (மஹதனம்) தனியாருக்குச் சொந்தமாக உள்ளன. அவற்றின் உடமையாளர்கள் தம் விருப்பப்படி அவற்றைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இரண்டாவதாக, உழைப்பு ஒப்பந்தம் சூதந்திரமானதாக உள்ளது.

இந்த வகையில் தயம்மையான முதலாளித்துவ சமீகம் என்ற ஒன்று நிச்சயமாக இல்லாததான். குறிப்பாக, தொழிலாளர்கள் நீண்ட, கடுமையான அரசியல் போராட்டங்களின் மூலம் குறிப்பிட்ட வகை தொழிலாளர்களுக்குச் “சூதந்திர உழைப்பு ஒப்பந்தத்தின்” மீட்டப்பட்ட வடிவத்தைப் பெறுவதில் வெற்றியடைந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கும்போது இன்றைய பொருளாதாரம், “தயம்மை”யான

முதலாளித் துவத்திலிருந்து பெருமளவு வறோடவிலை என்ற தடுக்கிறது.

“உற்பத்தி இலாபத்துக்காகச் செய்யப்படுகிறது. பயன்பாட்டுக்காக இல்லை. “விலை செய்வதற்கும் விரும்பும் உடைய எல்லாருக்கும் விலை கிடைப்பதற்கு எந்த வழிவகையும் இல்லை; விலை இல்லாதவர்களின் படை ஒன்று எப்போதும் இருக்கிறது.

“எப்போது விலை போகும்போது என்ற பயத்தில்தான் தொழிலாளர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்.”

விலையில்லாதவர்களும் குறைவான சம்பளம் பெறும் தொழிலாளர்களும் இலாபகரமான சந்தையாக அமைவதில்லை என்பதால் நுகர்வு பொருட்களின் உற்பத்தி மட்டுப்படுத்தப்படுகிறது; அதன் விளைவாக பெருமளவு சிரமங்கள் ஏற்படுகின்றன. தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம், அனைவரது விலைச் சூழலையும் குறைப்பதற்கு மாறாக, கட்டுதல் விலை இழப்பை உருவாக்குகிறது.

இலாப நோக்கமும், முதலாளிகளுக்கிடையேயான போட்டியும், மலதனத்தை ஒன்று குவிப்பதிலும் பயன்படுத்துவதிலும் நிலையற்ற தன்மைக்குக் காரணமாக உள்ளது. இது கடும் பொருளாதார மந்தங்களாக இட்டுச் செல்கிறது. கட்டற்ற போட்டி பெருமளவு உழைப்பை வீணாக்குவதற்கும் மலேசு குறிப்பிட்ட தனிநபர்களின் சமீப உணர்வு மூடக்கிப் போடுவதற்கும் இட்டுச் செல்கிறது.

தனிநபர்களை மூடக்கிப் போடுவது, முதலாளித்துவத்தின் மிக மோசமான தீங்கு என்று நான் கருதுகிறேன். தமது எதிர்கால வாழ்க்கைப் பணிக் குத்தயாராகும் மாணவர்கள், பொருள் ஈட்டுவதில் அடையும் வற்றிய விவந்து வழிபடும் மனோபாவத்தின் அடிப்படையிலான, ஒரு அதீதமான போட்டி மனப்பான்மைக்குப் பயிற்றுவிக்கப்படுகிறார்கள்.

இந்த சாகடிக் கும் தீங்குகளை ஒழித்துக் கட்டுவதற்கு ஒரே வழிதான் உள்ளது என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். சமீப இலக்குகளை நோக்கியதான கல்வி முறையுடன் கட்டிய ஒரு சோசலிச பொருளாதாரத்தை கட்டியமைப்பதுதான் அந்த வழி. அத்தகைய ஒரு பொருளாதாரத்தில் உற்பத்தி சாதனங்கள் சமீபத்துக்குச் சொந்தமாகப் பட்ட, திட்டமிட்ட முறையில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

10 / 11

கொண்டு, சமீபத்தில் உழைப்பைச் சூரணம் உல்லாசமாக வாழ்வதை வபெல்லன் குறிக்கிறார். ஐன்ஸ்டைன் மூதலாளித்துவத்தை அந்த வர்க்கத்துடன் ஒப்பிடுகிறார்.

2. இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பின் சோசலிச ரசியாவின் செல்வாக்கு உலகெங்கும் அதிகரித்திருந்த சமீபத்தில், சோசலிசக் கருத்தை ஆதரித்தவர்கள் அனைவரையும் அமெரிக்காவின் எதிரிகள், ரசிய உளவாளிகள் என்று முத்திரை குத்தி ஒடுக்கியது அமெரிக்க அரசு. 1947-56 காலகட்டத்தில் தலைவிரித்தாடிய மெக்கார்த்தியிசம் என்றழைக்கப்பட்ட இந்த அடக்குமுறையில் சாப்லின், ஐன்ஸ்டைன் உள்ளிட்ட பலரும் குறிவதை மிரட்டப்பட்ட சமீபத்தை அவர் குறிப்பிடுகிறார். இந்த அடக்குமுறைக்குப் பணியாற்றாதார் ஐன்ஸ்டைன்.